

עוֹשֶׂה כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים, בְּזִמְן
שֶׁהוּא בּוֹרַח הוֹלֵךְ מְעֻט מְעֻט, וּמַחְזִיר אֶת
רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלַעוֹלָם תְּמִיד הוּא
מַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרָיו. כִּף אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל,
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם אָנוּ גּוֹרְמִים שְׁתַּסְתַּלֵּק
מִבִּינֵינוּ, יְהִי רְצוֹן, שֶׁתִּבְרַח כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּמוֹ
עוֹפֵר הָאֵילִים, שֶׁהוּא בּוֹרַח וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ
לְמָקוֹם שֶׁהֵנִיחַ, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (ויקרא כ"ו) וְאִף
גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבִּיהֶם לֹא מְאַסְתִּים
וְלֹא גַעַלְתִּים לְכָלֹתָם. דְּבַר אַחַר, הַצְּבִי כִשְׁהוּא
יֵשֵׁן, הוּא יֵשֵׁן בְּעֵין אַחַת, וְהֶאֱחָרַת הוּא גְעוֹר,
כִּף אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֲשֵׂה
כְּמוֹ הַצְּבִי, שֶׁהֵנִיחַ לֹא יָנוּם וְלֹא יֵשֵׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל.

שָׁמַע רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, אִי עֲלֵאִין (פסוקים) עֲסָקִין
בְּבֵיתָא, וְאֵנָּה יְתִיב אַבְרָאִי, בְּכַה. שָׁמַע
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְדָאִי שְׁכִינְתָּא לְבָרָא, מָאן
יְפוּק. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה. אִי אֵנָּה קְלִינָא,
(פחולא) לֹא קְלִינָא דְהָא שְׁכִינְתָּא בְּרָא מִנְנָא,
לִיעוֹל שְׁכִינְתָּא, וְתִיָּהוּי אֶשְׁתָּא שְׁלִימְתָא. שָׁמַע
קָלָא דְאָמַר, עַד לָא סְמַכִּין אֶסְתַּמְכוּ, וְתִרְעִין
לָא אֶתְתַּקְנוּ, וּמְזוּטְרִי (נ"א וּמְזוּטְרִי) דְּבוֹסְמִיָּא דְעַדָּן
דְּכַעֲזָן הוּא, לָא נִפְקָ ר' אֶלְעָזָר.

יְתִיב רַבִּי חֲזִיָּא, בְּכַה וְאֶתְגַּנְחַ, פְּתַח וְאָמַר, (שיר
השירים ב') סוֹב דְּמָה לָךְ דּוּדִי לְצְבִי אוֹ לְעוֹפֵר
הָאֵילִים. אֶתְפַּתַּח תִּרְעָא דְפִרְגוּדָא, לָא עֵייל
רַבִּי חֲזִיָּא, זְקִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן עֵינּוּי וְאָמַר, שָׁמַע
מִינָּה אֶתִּיָּהִיב רְשׁוּתָא לְמָאן דְּאִיהוּ אַבְרָאִי וְאֵנָּן
לָגוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲזַל אֶשְׂא מְדוּכַתִּיה, עַד
דְּוִכְתָּא דְרַבִּי חֲזִיָּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, קוּזְטִיפָא
דְנִהוּרָא דְקְלִיטְרָא (ס"א דְקְלִיטְרָא) לְבַר, וְאֵנָּה הִכָּא
לָגוּ, אֶתְאַלֵּם פּוּמִיָּה דְרַבִּי חֲזִיָּא.

הַקְלִיטָה בַּחוּץ, שֶׁל הַמִּפְתָּח וְאֵנּוּ כַּאֲנִי בַּפְּנִים! !

הַצְּבִי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים. בְּזִמְן
שֶׁהוּא בּוֹרַח, הוֹלֵךְ מְעֻט מְעֻט
וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁיֵּצֵא
מִמֶּנּוּ, וְלַעוֹלָם הוּא תְּמִיד מַחְזִיר
אֶת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרָיו. כִּף אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם
אָנוּ גּוֹרְמִים שְׁתַּסְתַּלֵּק מִבִּינֵינוּ
- יְהִי רְצוֹן שֶׁתִּבְרַח כְּמוֹ
הַצְּבִי אוֹ כְּמוֹ עוֹפֵר הָאֵילִים,
שֶׁהוּא בּוֹרַח וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ
לְמָקוֹם שֶׁהֵנִיחַ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
(ויקרא כו) וְאִף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם
בְּאֶרֶץ אֲיִבִּיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
גַעַלְתִּים לְכָלֹתָם. דְּבַר אַחַר -
הַצְּבִי, כִשְׁהוּא יֵשֵׁן, הוּא יֵשֵׁן
בְּעֵין אַחַת, וְהֶאֱחָרַת הוּא גְעוֹר.
כִּף אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, עֲשֵׂה כְּמוֹ הַצְּבִי, שֶׁהֵנִיחַ לֹא
יָנוּם וְלֹא יֵשֵׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שָׁמַע רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, אִם
עֲלִיזִים (פוסקים) עוֹסְקִים בְּבֵיתָא,
וְאֵנִי יוֹשֵׁב בַּחוּץ? ! בְּכַה.
שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְדָאִי
שְׁכִינָה בַּחוּץ, מִי יֵצֵא? אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, אִם אֲנִי
אֶשְׂרֵף - (פחולא) לֹא אֶשְׂרֵף,
שְׁהֵרִי הַשְּׁכִינָה מַחוּץ אֵלַינּוּ.
שְׁתַּכְנַסְתָּ הַשְּׁכִינָה, וְתִיָּהִי אֵשׁ
שְׁלֵמָה. שָׁמַע קוֹל שְׁאוּמְרִ: עֲדִין
לֹא נִסְמַכּוּ הַסּוּמְכִים, וְהַשְּׁעָרִים
עֲדִין לֹא הִתְקַנּוּ, וּמְקַטְנִי (ומאגלין)
הַבְּשָׂמִים שֶׁל עַדָּן, שְׁכַעַת הוּא.
לֹא יֵצֵא רַבִּי אֶלְעָזָר.

יֹשֵׁב רַבִּי חֲזִיָּא, בְּכַה וְנִאֲנַח.
פְּתַח וְאָמַר, סוֹב דְּמָה לָךְ דּוּדִי
לְצְבִי אוֹ לְעוֹפֵר הָאֵילִים. נִפְתַּח
שַׁעַר הַפִּרְגוּד, לֹא נִכְנַס רַבִּי
חֲזִיָּא. זְקָף רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת עֵינָיו
וְאָמַר, מָזָה נִשְׁמַע שְׁנַתְנָה רְשׁוּתָא
לְמִיִּשְׁהוּ בַּחוּץ, וְאֵנּוּ בַּפְּנִים? !
קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן. הִלְכָה הָאֵשׁ
מִמְקוֹמָה עַד מְקוֹם רַבִּי חֲזִיָּא.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, נִיצוּץ אוֹר
הַתְּאַלֵּם פִּיּוֹ שֶׁל רַבִּי חֲזִיָּא.